

کینو یکی از مطرح ترین کاریکاتوریست های دنیاست که آثارش برای هنرمندان کاریکاتوریست و علاقه مندان به این زمینه هنری در ایران نیز کاملاً آشناست. اما در ارتباط با زندگی نامه و زندگی هنری او معرفی لازم در نشریات تخصصی کاریکاتور صورت نگرفته است. به این دلیل «کیهان کاریکاتور» به مناسبت صدمین شماره پرده های ابهام را از زندگی هنری این کاریکاتوریست بزرگ معاصر کنار می زند! و علاقه مندان به آثار کینو را به مطالعه اطلاعاتی کامل تر دعوت می کند.

سال ۱۹۳۲: کینو، جوآکین سالوادور لوادو Joaguin

۱۷ جولای در بخش مهاجرنشینان اسپانیایی شهر مندوزا در آرژانتین با گریه ای که شادی و لبخند را برای همگان به ارمغان می آورد، چشم به دنیا می کشاید. اما به دلایلی که برای ما مشخص نیست در شناسنامه اش تاریخ تولد او ۱۷ آگوست درج می شود. خود کینو می گوید: «در باره زمان تولدم، اشتباهی تاریخی صورت گرفته است». وی از زمانی که به دنیا می آید، با عنوان «کینو» مورد خطاب قرار می گیرد. ظاهراً این امر به دستور عمومی او صورت جوآکین تچون (Joaduin Tej-) می گیرد. عمومی کینو، هنرمند نقاشی است که در سن ۳ سالگی بی به خلاقیت کینو می برد و کینو تحت نظارت او فعالیت هنری اش را از این سن شروع می کند!

اما موقعیت سیاسی آرژانتین در زمان تولد کینو نیز جالب است. حکومت نظامی کشور که پس از ۶ سپتامبر ۱۹۳۰ شروع شده بود، خاتمه می یابد و جای خود را به حکومت نظامی دیگری می دهد. در این زمان، حکومت فاشیسم ایتالیا با موسولینی و آلمان نازی با هیتلر به تدریج در دنیا خودی می نمایند و اسپانیا درگیر جنگ های داخلی است. در پرتغال، نیز فاشیست ها به آمدن دیکتاتوری به نام سالازار مستنخر می شوند و باید گفت چه مناسبت های میمون و مبارکی برای ظهور یک کاریکاتوریست!

سال ۱۹۳۹: در این سال، کینو به مدرسه ابتدایی می رود، جایی که بالاخره کشف می کند که نام واقعی اش «جوآکین» است! این مدرسه برای کینو یادآور گذشته ای نوستالژیک از نوع دردناکش است: «از همان ماه های اول نگرانیم بجا بود، چرا که در پایان سال با هشت تجدیدی صاحب رکورد شدم. من هیچوقت در دوران تحصیل ابتدایی اول نشدم و این مسئله برای همیشه نوعی حس ناخوشایند (از نوع عصبی) برایم به ارمغان آورد.»

موقعیت سیاسی دنیا در این سال تا پایان گرفتن جنگ داخلی اسپانیا کمی بهبود پیدا می کند، اما هیتلر با حمله به لهستان این موقعیت را از دنیا می گیرد و جنگ جهانی دوم آغاز میشود.

سال ۱۹۴۳: هیچ اتفاق خاصی برای کینو نمی افتد، اما کودتای نظامی در چهارم ژوئن در آرژانتین شکل می گیرد!

سال ۱۹۴۵: مادر کینو فوت می کند. کینو بالاخره دوره ابتدایی را تمام می کند و تصمیم تاریخی خود را برای ثبت نام در مدرسه هنرهای زیبای مندوزا می گیرد.

مجله طنز ریکوتیپو (Ricotipo) به سردبیری دیویتو (Divito) در بوئنوس آیرس به مطبوعات آرژانتین اضافه می گردد، مجله ای که چندی بعد تبدیل به رویایی برای کینو می شود!

جوآن دومینگو پرون (Jvan Domingo Per-



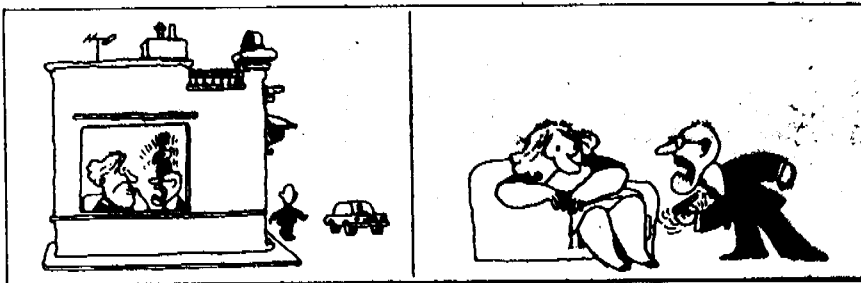
# روز شمار زندگی یک کاریکاتوریست

مترجم: مسعود شجاعی طباطبایی

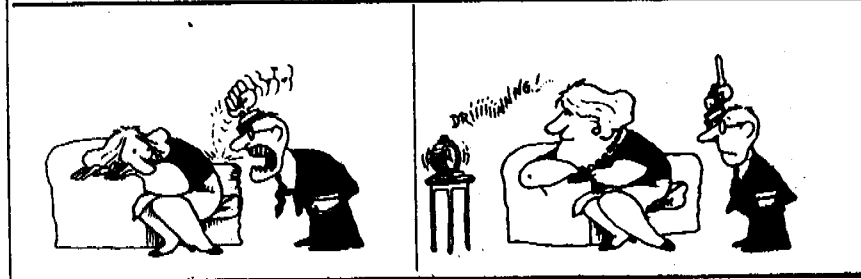


on) در آرژانتین به قدرت می رسد و اولین تجربه دمکراسی را در ۱۷ اکتبر این سال برای مردم این سرزمین به ارمغان می آورد.

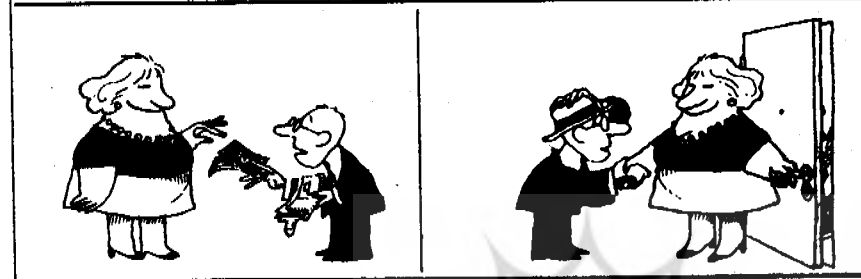
■ سال ۱۹۲۶: در این سال، برای کینو اتلسالی غیرمترقبه یا مترقبه نمی افتد. اما انتخاب پروین به ریاست جمهوری، چهره سیاسی همسرش اوا یاگوینا را بزرگ می کند (رجوع شود به فیلم «اویتا» ساخته آکن پارکر)



سال ۱۹۲۹: پدر کینو فوت می کند. «ایس کلمه و کوزه کشیدم خسته شدم.» کینو مدرسه هنرهای زیبا را ترک می کند. او به فکر اولین موفقیت حرفه ای برای کار در زمینه گرافیک طنز یا کاریکاتور می افکند (در سن ۱۷ سالگی)

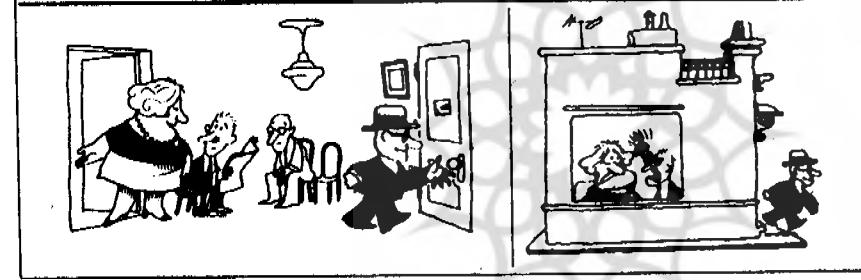


سال ۱۹۵۰: در ۱۸ سالگی، کینو اولین استریپ کوتاه اش را به فروش می رساند: «به یاد می آورم که این کمیک استریپ برای یک مقاله پارچه فروشی با نام سدالینا بود. من ترجیح می دهم به این مسئله فکر کنم که چه اتفاقی برای من در آن زمان افتاد، اما کاملاً مطمئنم که طرف خیلی برآشفته شد!»



در این سال، اتفاق خاصی برای آرژانتین نیفتاد!

سال ۱۹۵۱: کینو به بوئنوس آیرس سفر می کند و به همه دفاتر مجلات و روزنامه ها برای پیدا کردن کار سر می کشد. سه هفته بعد، او به منظوراً برمی گردد، بدون آنکه توانسته باشد کاری پیدا کند. در این سال، در آرژانتین تلویزیون شروع به کار می کند.



در آمریکا، سناتور مک کارتی با عنوان کردن تبلیغات ضد کمونیستی فعالیت شدیدی را در این زمینه پایه گذاری می کند. در شوروی و کشورهای بلوک شرق هم نوعی دکماتیسیم سخت با کمک گرفتن از ابزار هنر در دنیا منتشر می شود.

سال ۱۹۵۲: هنوز کینو بیکار است. تر. آرژانتین، پروین دوباره به عنوان رئیس جمهور انتخاب می شود. اویتا می میرد.

سال ۱۹۵۳: این سال، سالی است که کینو اجباراً باید به سری بازی برود. ولی هنوز دلیلی برای او وجود ندارد که احساس کند... دهمشنگ بود. من فکر می کردم دیگر قادر نیستم به هیچ جایی بروم و می خواستم همه را بکشم! اما شریک اصلی زندگی من سرا تسلی می داد و قلب شکسته ام را تسلی می داد. من به طور جدی شروع به طراحی از همه چیز کردم.»

سال ۱۹۵۴: کینو مقیم بوئنوس آیرس می شود. او همچنان آواره دفاتر روزنامه ها و مجلات است: «من رنج بی امائی می بردم. زندگی من با التماس و درخواست می گذشت. به اتفاق ۳ یا ۲ نفر در اتاقی در یک پانسیون زندگی می کردم. نشریه ای در بوئنوس آیرس به نام «استواس» (Estoes) در هفته یک صفحه با عنوان طنز گرافیک را منتشر می کرد و هر هفته به مسر فی آتلر یک کاریکاتور است می پرداخت. روزی که آن ها برای اولین بار طرح هایم را در یک صفحه به چاپ رساندند، بهترین و زیباترین لحظه زندگی ام بود.»

پس از این اتفاق، کارهای کینو در نشریات مختلفی همچون: Alan/ Atlantidq, Panavama, che, Usted, tv gvida, Damasy, Leoplan, vea ylea و روزنامه دموکراسیا Democ acia به چاپ رسید و سیل سفارش ها به طرف کینو سرازیر شد. از آن زمان تاکنون، طرح های طنز آمیز کینو در نشریات و روزنامه های متعددی در آمریکای لاتین و اروپا به چاپ رسیده اند.

■ سال ۱۹۵۵: در این سال، کینو در اوج قدرت و شهرت است، اما انقلاب آزادی (Revolucion II-



(bertadora) پرون شکست می خورد و وی تبعید می شود.

■ سال ۱۹۵۷: یکی از آرزوهای کینو جامه عمل می پوشد و بالاخره به طور منظم در نشریه ای که آرزویش را داشت، کارهای خود را ارائه می دهد.

نشریه «ریکوتیپو» Rico tipo و «دیویتو» از او می خواهند همراه طرح هایش از نوشته هم استفاده کند.

■ سال ۱۹۵۸: کینو شروع به کار تصویری سازی از مناظر می کند. فروندیزی به ریاست جمهوری آرژانتین می رسد.

■ سال ۱۹۵۹: برای کینو سال خوبی است، همینطور برای فیدل کاسترو که با انقلاب در کوبا به قدرت می رسد. چه گوارا هم به عنوان سمبل مبارزات مردم کوبا به وزارت می رسد.

■ سال ۱۹۶۰: کینو با آلیشسیا کولومبو (Ali chia colombo) ازدواج می کند. آن ها برای ماه عسل به برزیل می روند و این اولین سفر خارجی است که برای کینو اتفاق می افتد. در ریودوژانیسرو، او برای اولین بار با همکاران و ناشران خارجی آشنا می شود.

■ سال ۱۹۶۲: رئیس جمهور آرتورو فروندیزی معزول میشود.

■ سال ۱۹۶۳: کینو اولین کتاب طنزش را منتشر می کند. این مجموعه شامل طرح های طنزآمیز بدون شرح است و مقدمه اش را میگوئل براسکو نوشته است. براسکو کسی بود که کینو را به آژانس های انتشاراتی معرفی کرد.

اولین شخصیت معروف کینو با نام «مالالدا» نیز به تدریج در این مقطع ظاهر می شود. در این سال، کندی ترور می شود و روابط میان چین و شوروی هم قطع می گردد!

■ سال ۱۹۶۴: پس از ۱۰ سال انتشار طرح های طنزآمیز، «مالالدا» به عنوان شخصیت اصلی آثار کینو در قالب دخترک کوچکی با موهای وزوزی ظاهر می شود. در بوئنوس آیرس نشریه هفتگی «پریمرابلانا» (Primera Plana) از ۲۹ سپتامبر این سال شروع به چاپ منظم کمیک استریپ های کینو با عنوان «مالالدا» می کند.

کودنای نظامی در برزیل و بولیوی از وقایع مهم این سال اند. آمریکا هم در کبر جنگ با ویتنام می شود.

■ سال ۱۹۶۵: در ۹ مارس، کینو به همکاری اش با نشریه «پریمرابلانا» پایان می دهد و به اتفاق

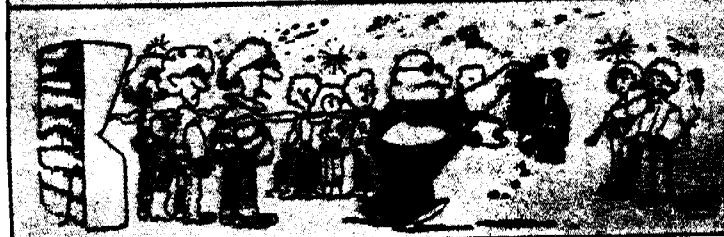
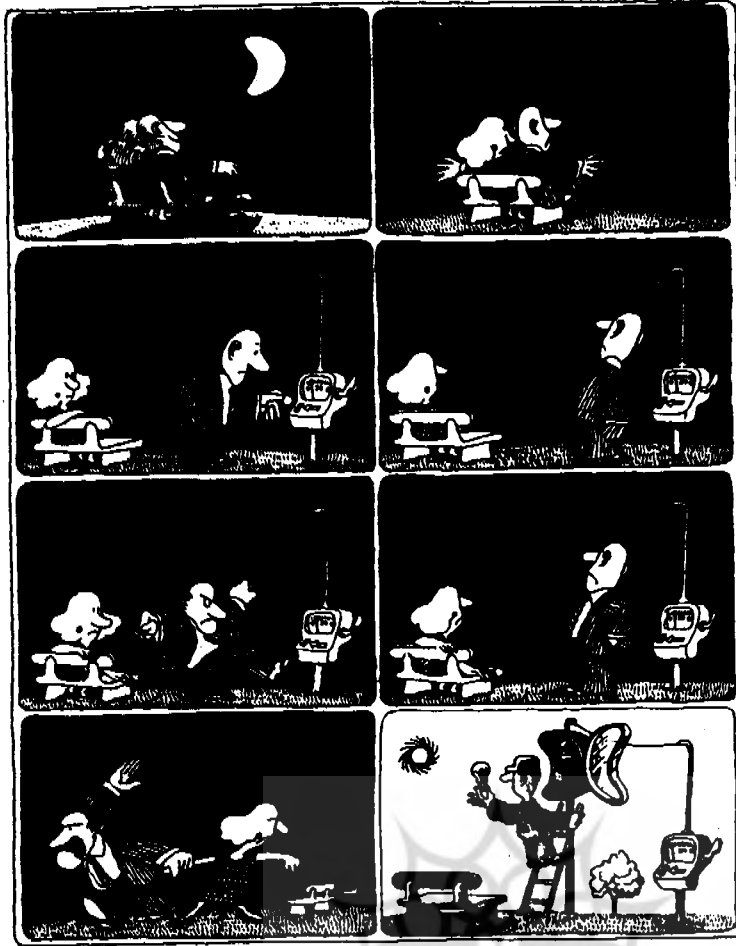


مافالدا به روزنامه «ال موندو» (EL Mundo) می‌رود. آمریکا در ویقنام بیچاره می‌شود.

سال ۱۹۶۶: انتشارات جورج آکوارز اولین کتاب «مافالدا» را که مجموعه‌ای از داستان‌های دنباله دار کینو است، به چاپ می‌رساند. ظرف دو روز همه ۵ هزار نسخه چاپ اول این کتاب به فروش می‌رسد.

سال ۱۹۶۷: در ۲۲ دسامبر این سال، روزنامه «ال موندو» بسته می‌شود. جورج آکوارز اقدام به چاپ کتاب دو مافالدا با عنوان «Asi esla cosa mafal-da» می‌کند. چه گوارا می‌میرد و در یونان حکومت نظامی به روی کار می‌آید. جنگ ۶ روزه اعراب و اسرائیل اتفاق می‌افتد و Plo (جنبش مبارزه برای رهایی فلسطین) شکل می‌گیرد.

سال ۱۹۶۸: در دوم ژوئن این سال، استریپی از کینو در هفته نامه (Stete Dias) به چاپ می‌رسد. در این سال، کینو برای اولین بار به اروپا سفر می‌کند و «مافالدا» ۳ و «مافالدا» ۲ هم به چاپ می‌رسند. ۳۰ اثر از آثار کمیک استریپ کینو به



ایتالیایی ترجمه می‌شود و در مجموعه‌ای با عنوان (Libradei Bambiniterilli) به چاپ می‌رسد.

در اسپانیا، مبارزین باسک به عملیات بر ضد حکومت وقت می‌پردازند. در آمریکا، مارتین لوتر کینگ به قتل می‌رسد و در پرو کودتا رخ می‌دهد.

سال ۱۹۶۹: «مافالدا» در آرژانتین به چاپ می‌رسد. برای اولین بار مافالدا خارج از مرزهای آرژانتین و در ایتالیا به چاپ می‌رسد، با مقدمه‌ای از نویسنده مشهور اومبرتو اکو. در ۲۹ مه، شورش مردمی در کوردوبا (Cordoba) آرژانتین سرکوب می‌شود.

با اجازه مدیرمسئول، از ذکر موارد مربوط به دهه ۷۰ که اوج شهرت کینو است: صرف نظر می‌کنم و با اجازه شما به دهه ۸۰ می‌پریم.

۱۹۸۰: کینو نشریه «استیت دیاز» را ترک می‌کند و طرح‌های دنباله‌دارش را در روزنامه «کلارین» به چاپ می‌رساند.

۱۹۸۱: در هلند، دو کتاب «مافالدا» همراه با مجموعه‌ای از طنزهای بدون شرحش به چاپ می‌رسد.

۱۹۸۲: کینو توسط همکارانش به عنوان کارتون‌نویست سال در سراسر دنیا برگزیده می‌شود. او همچنین عضو هیئت داوری نمایشگاه بین‌المللی



کاریکاتور در مونترآل کانادا انتخاب می‌گردد. او در این سال جایزه KONEX را در زمینه هنرهای تجسمی و طنز ترسیمی دریافت می‌کند. در بوزیل، کتاب از «مافالدا» به چاپ می‌رسد. در سوئد، مجموعه کتاب‌های «مافالدا» به چاپ می‌رسند. جنگ مالیوناس میان آرژانتین و انگلیس رخ می‌دهد.

۱۹۸۲: کینو بالاخره غیر از «مافالدا» به کاراکتر دیگری هم می‌پردازد و مجموعه‌ای را با عنوان "Lhasa" به چاپ می‌رساند. در ارتباط با بهداشت شفاهی، اولین کتاب کمیک استریپ کینو در یونان به چاپ می‌رسد. دمکراسی به مردم آرژانتین بویاره لبخند می‌زند و راشول آلفونس با رای اکثریت مردم انتخاب می‌شود.

۱۹۸۲: کینو به عنوان داور در جشنواره فیلم هاوانا برگزیده می‌شود. او به کوبا می‌رود و برای اولین بار به کارگردانی پادرو "Juan Pedro" شروع به ساختن یک فیلم انیمیشن می‌کند. او در این سال قراردادی با کمپانی "ICAIC" برای ساختن فیلم‌های کوتاه انیمیشن بر اساس کمیک استریپ‌های بیون شرحش امضا می‌کند.

این مجموعه از فیلم‌ها با عنوان "Quinos copios" ساخته می‌شود (کارگردان همسخنان پادرو است و طرح و ایده و اجرا از کینو). در آرژانتین، بزرگداشت کینو توسط انجمن سان تلمسا برپا می‌شود. در بوئنوس آیرس هم همینطور، در شهر مندوزا هم که دیگر جای خود را دارد!

ایتالیا با ۲۰ سال با مافالدا» به بزرگداشت کینو به عنوان برجسته‌ترین کاریکاتوریست طنز دنباله دار، می‌پردازد. در دانمارک، کلکسیون کتاب‌های «مافالدا» به چاپ می‌رسد.

در دنیای سیاست نیز حکومت ۸ ساله دیکتاتورهای نظامی اروگوئه به سر می‌رسد و اولین انتخابات در نیکاراگوئه پس از انقلاب ساندنیست‌ها، در ۱۹۷۹ به وقوع می‌پیوندد. ۱۹۸۵: در کوبا، مجموعه آثار کینو با عنوان "Munds Quino" و همچنین اولین مجموعه از فیلم‌هایش موقعیت ممتازی را برای او در عرصه هنر کاریکاتور و انیمیشن به وجود می‌آورد.

۱۹۸۶: برای اولین و آخرین بار (تا الان)، اولین مجموعه طنز دنباله دار کینو در آمریکا با عنوان دنیای کینو "The world of Quino" به چاپ می‌رسد.

۱۹۸۷: برای کینو اتفاق خاصی نمی‌افتد، اما در آرژانتین حکومت نظامی اعلام می‌شود.

۱۹۸۸: شهر مندوزا جایزه «همشهری هنرمند» را با کلید این شهر به کینو اهدا می‌کند. گرفتارن جوایز متعددی همچون جایزه بزرگ ماکس و موریتز و چاپ آثار کینو در کشورهای دیگر دنیا همچون نروژ و غیره شهرت جهانی او را جهانی‌تر می‌کند.

۱۹۸۹: در بزرگداشت بیست و پنجمین سالگرد به وجود آمدن «مافالدا»، نمایشگاهی از آثار اصلی او در سان مارتین بوئنوس آیرس برگزار می‌شود. دیوار برلین برداشته می‌شود.

سال ۱۹۹۰: در تابوان، مجموعه کتاب‌های «مافالدا» با زبان چینی به چاپ می‌رسد. آلمان شرقی و غربی باهم متحد می‌شوند.

سال ۱۹۹۲: نمایشگاه بزرگی از ۱۲۰۰ کمیک استریپ کینو با عنوان «دنیای مافالدا» در آرژانتین با حمایت "Sociedad Estatal" برپا می‌شود. سفارت اسرائیل در بوئنوس آیرس منفجر می‌شود. عوامل انفجار تاکنون ناشناخته باقی مانده‌اند.

سال ۱۹۹۳: تلویزیون اسپانیا ۱۰۲ فیلم یک دقیقه‌ای «مافالدا» را خریداری می‌کند. فدراسیون امگا "Omego Foundation" نمایشگاهی از آثار کینو را در بوئنوس آیرس ترتیب می‌دهد.

سال ۱۹۹۴: در میلان ایتالیانو به مناسبت سی‌امین سال تولد «مافالدا» از کینو تقصیر می‌شود.

سال ۱۹۹۵: مجله هفتگی اسپانیایی "Elpais" شروع به انتشار آثار طنزآمیز کینو به طور منظم می‌کند.

سال ۱۹۹۶: جورج تیموسی کتابی را با عنوان "Cuente cillosy otras atteraciones" با طرح‌های کینو با شخصیتی به نام «فیلیپ» منتشر می‌کند.

سال ۱۹۹۷: کینو جایزه عجیب و غریبی دریافت می‌کند! او یک پلاک نقره‌ای از انجمن کافه و رستوران داران‌های شهر مادرید دریافت می‌کند. او همچنین جایزه‌ای را از انجمن تصویرسازان حرفه‌ای مادرید در این سال دریافت می‌کند.

در نیمه شب سی‌ام ژوئن بالاخره انگلیس مجبور به پس دادن هنگ کنگ به چین می‌شود.

سال ۱۹۹۸: کینو به عنوان افتخاری استاد هنر از طرف مرکز فرهنگی بوئنوس آیرس دست می‌یابد. در همین سال او جایزه دفاع از حقوق بشر را دریافت می‌کند. و ب سایت کینو در شبکه اینترنت برای علاقه‌مندانش در سراسر جهان امکان دسترسی سریع را به آثارش فراهم می‌سازد.

سال ۱۹۹۹: او در ماه آوریل، مجموعه‌ای را با عنوان "Ami no me grite!" و در ماه نوامبر مجموعه‌ای را به نام "Cuanta Bandidad" به چاپ می‌رساند. کینو اعتقادی به داشتن بچه ندارد، گرچه «مافالدا» به عنوان مشهورترین بچه دنیا متعلق به اوست.

سال ۲۰۰۰: آثار کینو در آرژانتین، ایتالیا و اسپانیا به طور مرتب به چاپ می‌رسند و او همه روزه با جسدیت و سبورت به طراحی طرح‌های دنباله دار می‌پردازد.

